

ектенія за упокоеніе на починжли-тѣ. Подирь това ся молимъ за оглашенны-тѣ, за да гы огласи Господь съ слово-то на истиннѣ-тѣ, и да имъ откріе евангеліе-то на правдѣ-тѣ и пр. Слѣдъ тѣзи ектенія повелѣва ся на оглашенны-тѣ да излѣзѣтъ отъ храма, като недостойны да присѣдѣствувать при извършваніе-то на таинство-то Евхаристіѣ. Сега когато ный невидимъ въ храма нито оглашенны, нито пѣкъ открыто кающи ся, на кои-то въ древность тѣй сѣщо имъ ся повелѣвало да излѣзѣтъ отъ храма заедно съ оглашенны-тѣ, — ный смы дължны да отгонваме отъ души-тѣ си онова, кое-то ся е почитало недостойно въ оглашенны-тѣ т. е. съмнѣніе, маловѣріе и всѣко порочно чувство.

Забѣльж. Кѣмъ сугубѣ-тѣ ектеніѣ ся присѣдинява по нѣкогашъ спорѣдъ частни-тѣ нужди на молящи-тѣ ся, моленіе или за болни или за пѣтешествующи, или за прекращеніе на общественны бѣдствія: бездѣдіе, губителны болести, войны и пр. въ края на сугубѣ-тѣ ектеніѣ, между друго-то, възнася ся още моленіе о труждающихся. т. е. за гробокопатели-тѣ, кои-то въ древность сѣ были извѣстни подъ име *иропіатонъ* и сѣ принадлежали кѣмъ долній-тѣ разредъ на клирици-тѣ.)

За литургіѣ-тѣ на вѣрни-тѣ.

§ 67. Въ съставъ-тѣ на литургіѣ-тѣ на вѣрни-тѣ влѣзѣтъ слѣдующи-тѣ части: 1) прѣнасяніе на Св. Дарове отъ жертвенника на престола, 2) приготовленіе на вѣрни-тѣ достойно да присѣдѣствувать при извършваніе-то на Божественно-то таинство, 3) извършваніе на Св. таинство Евхаристіѣ; при кое-то ся поменувать отшедши-тѣ и прибывающи-тѣ членове на Христіанскѣ-тѣ църквѣ, 4) приготовленіе на вѣрни-тѣ кѣмъ причащеніе и само-то причащеніе съ Св. Дарове и 5) Благодареніе за причащеніе-то и отпустъ.

§ 67. Въ начало на литургіѣ-тѣ на вѣрни-тѣ ся разкрыва Св. антиминосъ на престола за приѣмваніе на